

§ 348.

Paastande kunne forandres, indtil den i § 346 omhandlede Protokollation eller Fremlæggelse til Protokollen af dem er flet, men efter den Tid, forsaavidt Forandringen gaar ud paa Andet end en Trafalden eller Indskrænkning, kun med Rettens Tilladelse.

Finder Retten, at det ikke kan forlanges af Sagsøgte, at han strax skal svare paa de forandrede Paastande, udsættes Sagen.

Sagsøgte kan fremsætte Modfordringer efter de almindelige Regler (§ 101).

§ 349.

Dokumenter maa, hvad enten de paaberaabes i Klagekriftet eller ikke, fremlægges i Retsmødet; dog kan Retten, forsaavidt det findes, at der ikke har været tilstrækkelig Tid for den Sagsøgte til at fremstaafe et Dokument, eller at det fra den Sagsøgtes Side Fremkomne giver Sagsøgeren Anledning til at fremkomme med yderligere Dokumenter, udsætte Sagen herefter.

Til at gjøre sig bekendt med de fremlagte Dokumenter bør der i Reglen gives Modparten den fornødne Tid i selve Retsmødet.

Finder Retten, at dette Sidste efter Omstændighederne og navnlig Dokumentets Beskaffenhed ikke vil være tilstrækkeligt, kan Sagen udsættes. Den, mod hvem Dokumentet fremlægges, maa, dersom det ikke med Producentens Samtykke kan udlaanes ham, forsynes med en Gjenpart af samme og gives Afgang til paa Retskriverkontoret at undersøge Dokumentet.

§ 350.

Sagens mundtlige Forhandling skal saavidt muligt søges tilendebragt i eet Retsmøde eller dog i Reglen foregaa uafbrudt om end i flere Retsmøder.

Er Sagen moden til Paafjendelse, uden at videre Bevisførelse foregaar, affiges Dommen. I modsat Tilfælde bestemmes det ved Kjendelse, hvilke Omstændigheder der trænge til at bevises, hvorefter Parterne kunne foreslaa deres Beviser, der føres under Slutningsforhandlingen (§§ 179—195). Retten anordner de fornødne Udsættelser.

Efter Slutningsforhandlingen, under hvilken Beviserne fremsføres, og Sagen iøvrigt udvikles og forklares, affiges Dom snarest muligt (§ 274).

§ 351.

For Underretter ere Bidner, der ho eller opholde sig udenfor Underretskredsens, ikke pligtige at møde, naar de vilde komme til at reise mere end 9 Mile paa Jernbane eller 3 Mile paa anden Maade — eller en tilsvarende Veilængde delvis paa Jernbane og paa anden Maade — for at naa hen til Retten. Naar et Bidne, der bor udenfor Retskredsens, skal tilbagelægge en længere Vej end 3 Mile paa Jernbane eller 1 Mil paa anden Maade, kan det fordre Rejsudgiften godtgjort (§ 202). Dog staar det i saa Fald vedkommende Part frit for, dersom han foretrækker dette, at lade Bidnet afhøre for Underdommeren i den Retskreds, hvor det hører hjemme.

Det i § 206 for Bidner bestemte Bærsel kun af Dommeren affortes, naar Omstændighederne tale derfor, endog til 24 Timer.

§ 352.

I Tilfælde af Udeblivelse forholdes efter de ovenfor i §§ 285 til 292 indeholdte Grundsætninger, dog med de Bempelser, som følge af, at ingen Forpligtelse til at fremkomme med Sagsfremstillinger finder Sted ved Underretten, hvorfor de til Undladelse heraf knyttede særlige Udeblivelsesvirkninger ikke komme til Anvendelse.